

توسعه پایدار شهری

۱-۱ تعریف پایداری

پایداری یعنی وجه وصفی توسعه، وضعیتی است که در آن مطلوب بودن و امکانات موجود در طول زمان کاهش پیدا نمی کند و از کلمه Sustenere (Sus) یعنی از پایین و Tenere، یعنی نگهداشتن) به معنی زنده نگهداشتن یا نگهداشتن گرفته شده است که بر حمایت یا دوام بلند مدت دلالت می کند.

توسعه، فرایندی است تعاملی که در آن افراد در شبکه‌های کاری یاد می‌گیرند که چگونه مشکلات را تعریف و حل کنند. همچنین فرایندی است که در آن سازگاری همه بخش‌ها افزایش می‌یابد. مراحل فرایند طبیعی توسعه، بترتیب عبارتند از: تجدید یا نوسازی، گسترش، تمرکز و تجزیه. [۹]

از دیدگاه تمرکز روی انسان شناسی^۱ توسعه هم معنای رشد است، رشدی که نمونه توسعه غربی را دنبال می‌کند. این گونه توسعه بر اساس تجارت آزاد بین المللی حداکثر سازی در تولید و توسعه اقتصادی منفرد، در سطح ملی و محلی که بر اساس تولید ناخالص ملی^۲ اندازه‌گیری می‌شود گذاشته شده است. در عمل این نمونه از سوی کشورهای پیشرفته هم مورد قبول واقع شده است.

کمیسیون جهانی محیط‌زیست و توسعه، توسعه پایدار را به عنوان الگویی از توسعه که نیازهای بشر را بدون از بین بردن توانایی نسل‌های آینده تامین می‌کند، تعریف کرده است. این معنا با چهار واقعیت توأم در سراسر جهان ارتباط دارد:

۱- تاثیر تولید در محیط

۲- استفاده عاقلانه از منابع ملی

۳- حمایت بیشتر و سطوح متعادل از رشد اقتصادی و اشتغال

¹ Anthropocentric

² Gross National Product (GNP)

۴- پیشرفت‌های جامعه که نیازهای همه افراد را تامین می‌کند.

در واقع توسعه پایدار در صدد فراهم‌آوری استراتژی‌ها و ابزارهایی است که بتواند به پنج اساسی نیاز انسانی

زیر پاسخ دهد:

- تلفیق حفاظت و توسعه

- تامین نیازهای اولیه زیستی انسانی

- دستیابی به عدالت اجتماعی

- خود مختاری و تنوع فرهنگی

- حفظ یگانگی اکولوژیکی

بانک جهانی، توسعه پایدار را چنین تعریف می‌کند: توسعه‌ای که دوام یابد.

....